

διάνα

διάνα, η, ουσ. [<ιταλ. diana], εύχρ. μόνο στις φρ. που ακολουθούν·

- *βαράω διάνα*, βλ. συνηθέστ. *πετυχαίνω διάνα*·

- *βρίσκω διάνα*, βλ. φρ. *πετυχαίνω διάνα*·

- *κάνω διάνα*, βλ. φρ. *πετυχαίνω διάνα*·

- *πετυχαίνω διάνα*, **α.** πετυχαίνω το στόχο στη σκοποβολή: «στους σκοπευτικούς αγώνες, στις πεντακόσιες βολές πέτυχε διάνα τις τετρακόσιες ογδόντα πέντε». **β.** (γενικά) πετυχαίνω: «πέτυχα διάνα στο γάμο μου»· βλ. και φρ. *πέφτω διάνα*·

- *πέφτω διάνα*, πετυχαίνω απόλυτα στην πρόβλεψή μου: «έπεσα διάνα στ' αποτελέσματα των εκλογών || ο βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Παρασκευάς Αυγερινός έχει την ικανότητα να πέφτει πάντα διάνα στα αποτελέσματα των εκλογών». Συνών. *πέφτω μέσα*.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας